

ПЕТО ДЕЙСТВИЕ

I картина.

Мантуа. Улица.

Влиза РОМЕО.

РОМЕО

- Да можех да повярвам на съня си,
той ми предсказа светла вест за днес.
Любов царува в моето сърце!
Незнаен дух ми шепне сякаш радост,
и леко той ме носи над света.
Сънувах - мъртъв, че ме тя намира.
Най-чуден сън! - умрял, а още мисля! -
Но тя живот със своя плам ви вдъхна,
и ръцете ѝ възкръснах - император!
Ах, колко ли е сладка любовта,
щом сянката ѝ гали толкоз нежно!

/Влиза БАЛТАЗАР./

Ти от Берона идеш, Балтазар!

Писмо си ми донесъл от монаха?

Но как е моята жена? - Баща ми?

И как е Жулиета, питам аз!

Добре са всички, щом е тя добре.

БАЛТАЗАР

- От лошо вече тя се не бои.

Почива в гробницата на дедите,
всреди ангели душата ѝ лети.

В ковчега я видях и изхвърчах
да ви обадя тая скръбна вест.